

TUŁODZIECKI ALFRED STANISŁAW (1898-1940)

Urodził się 17 maja 1898 roku w Rąbiniu w powiecie kościańskim, w rodzinie Apolinarego, administratora tego folwarku, należącego do spadkobierców Chłapowskich i Kazimiery z domu Niedźwiedzińskiej. Był uczniem Gimnazjum im. Józefa Wybickiego w Śremie w roku szkolnym 1908/1909 i absolwentem Gimnazjum św. Marii Magdaleny w Poznaniu z 1919 roku. Należał do Towarzystwa im. Tomasza Zana. 11 lipca 1917 roku powołany został do służby w armii niemieckiej. Po rozejmie przyjechał do Rokosowa, gdzie wówczas mieszkali jego rodzice.

1 stycznia 1919 roku zgłosił się do ponieckiego oddziału powstańców wielkopolskich. 7 stycznia w składzie batalionu ochotników wyruszył z Gostynia na front pod Leszno. Sztab odcinka mieścił się przejściowo w Poniecu, następnie w Pawłowicach. Oddział poniecki stanowił odwód dowódcy odcinka i osłaniał miasteczko przed atakami z Rawicza, Bojanowa i Rydzyny. Od 8 stycznia do 2 marca brał udział w obsadzaniu okolicznych wsi, gdzie często dochodziło do starć i potyczek z patrolami i placówkami niemieckimi. 3 marca 1919 roku wycofany został z frontu i skierowany do Wielkopolskiej Szkoły Podoficerów Piechoty w Biedrusku. Po ukończeniu kursu 15 maja 1919 roku mianowano go kapralem. Od 16 maja 1919 roku do 2 sierpnia 1920 roku służył w sztabie 6. pułku strzelców wielkopolskich (późniejszy 60. pułk piechoty) i pełnił obowiązki oficera informacyjnego i wywiadu na froncie. W połowie lipca pułk przesunięto do rejonu Kościan-Śmigiel, a 27 sierpnia do rejonu Nowy Tomyśl-Pniewy jako odwód Dowództwa Głównego. Stąd został odtransportowany na front północny, do rejonu Żnina. Prowadzono tu zajęcia szkoleniowe.

W styczniu i lutym 1920 roku uczestniczył w objęciu północnej Wielkopolski i południowego Pomorza – terenów przyznanych Polsce traktatem wersalskim. 1 marca 1920 roku został awansowany na podporucznika piechoty. Wycofano go z frontu i przeniesiono do Wolsztyna, do batalionu zapasowego pułku, gdzie był dowódcą plutonu i dowódcą kompanii ozdowieńców. Od 10 października do 21 listopada ponownie znalazł się na froncie w składzie 6. pułku strzelców wielkopolskich, jako oficer informacyjny i w zastępstwie oficera operacyjnego pułku. 23 listopada przesunięto go do sztabu 29. brygady piechoty. Pełnił tu w zastępstwie obowiązki adiutanta. Od 11 grudnia 1920 roku do 15 marca 1921 roku ponownie pełnił obowiązki oficera informacyjnego i w zastępstwie adiutanta pułku. Od 21 lutego do 26 marca 1921 roku był na kursie dla dowódców batalionów i adiutantów, a od 1 grudnia 1921 roku do 6 maja 1922 roku na kursie dla adiutantów przy dowództwie Okręgu Generalnego „Poznań”. W 60. pułku piechoty służył do 13 lutego 1923 roku. 19 lutego został mianowany porucznikiem piechoty i przeniesiony do sztabu DOK VII na stanowisko referenta służby poborowej. 1 czerwca 1923 roku otrzymał awans na kapitana służby administracyjnej. Od 1 grudnia 1924 roku do 29 września 1926 roku przydzielony był do PKU Poznań-powiat na stanowisko oficera

ewidencji i referenta do spraw inwalidów. Od 30 września 1926 roku pozostawał w sztabie DOK VII, w referacie uzupełnień.

We wrześniu 1939 roku w nieznanych okolicznościach dostał się do niewoli sowieckiej i był przetrzymywany w obozie w Starobielsku. Na liście NKWD oficerów wywiezionych z obozu miał nr 3288. Wiosną 1940 roku został wywieziony do Charkowa i zastrzelony w więzieniu wewnętrznym UNKWD, zaś jego zwłoki wrzucono do zbiorowego dołu w podmiejskim lesie. Odznaczony Medalem Niepodległości, srebrnym Krzyżem Zasługi, posiadał też Odznakę Pamiątkową Wojsk Wielkopolskich.

21 kwietnia 1932 roku ożenił się z Julią Heleną Życzyńską, córką Jana, kupca w Jekaterynodarze (Rosja), który zmarł jeszcze przed wybuchem II wojny światowej. Miał syna Andrzeja (ur. 28 grudnia 1932 roku).

CAW Ap. 2086; KKiMN 26 VII 1932; A. Moszyński, *Lista katyńska*, Londyn 1982, s. 328; J. Tucholski, *Mord w Katyniu*, Warszawa 1991, s. 504; A. Białobłocki, *Absolwenci Gimnazjum i Liceum Św. Marii Magdaleny*, Poznań 1995, s. 135; T. Kryśka-Karski, *Straty korpusu oficerskiego*, Londyn 1996, s. 447; *Księga pochowanych żołnierzy*, Pruszków 1996, s. 377; *Rozstrzelani w Charkowie*, Warszawa 1996, s. 204; A. Białobłocki, *Lista poległych, zamordowanych i zaginionych*. [w:] *Szkoła św. Marii Magdaleny w Poznaniu*, Poznań 2002, s. 282; *Charków: księga cmentarna*, Warszawa 2003, s. 568 (fot.); Informacje syna, Andrzeja Tułodzieckiego z Poznania (1996); W. Śmigieński, *Mieszkańcy Gostynia i okolic w mogiłach katyńskich*, Gostyń 2015, s. 96-97.